

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-720-90(20)/17/18(DP)

Warszawa, 20 lipca 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/46/2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki „EMA FASHION” z kokardą, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Joannę Chaładzińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienki „EMA FASHION” z kokardą, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Joannę Chaładzińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie, karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 15 listopada 2017 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli przeprowadzonej w sklepie (.....), dotyczący sukienki „EMA FASHION” z kokardą, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Joannę Chaładzińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie.

Sukienka „EMA FASHION” z kokardą (dalej jako „sukienka”) to sukienka z długim rękawem, w kratkę czerwono-czarną, przymarszczona w pasie, posiadająca pod spodem halkę. W pasie, z boku, na stałe przymocowana jest kokarda dekoracyjna wykonana z tiulu. Sukienka jest oferowana w rozmiarach 80 cm, 92 cm, 116 cm i 122 cm, w związku z czym jest przeznaczona dla małych dzieci, gdyż zgodnie z punktem 2.1 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej -- Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej -- Specyfikacja*, zwanej dalej „normą 14682:2015-02” lub „normą”, do tej kategorii zaliczane są dzieci w wieku od urodzenia do 7 roku życia (tj. do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Na etykiecie dołączonej do sukienki zamieszczono następujące dane:

- „*POCHODZENIE TOWARU: WYPRODUKOWANO W POLSCE*”,
- „*FIRMA FPHU EMA 95-080 Tuszyn, ul. Łokietka 6, tel. 601 671 766*”,
- „*www.ema-fashion.com www.facebook.com/FashionByEma*”.

Z kolei na wszywce przszytej do sukienki podano informacje:

- rozmiar,
- „*EMA FASHION*”,
- „*WYRÓB POLSKI*”,
- „*FPHU EMA 95-080 Tuszyn ul. Łokietka 6*”,
- „*tel. 601 671 766*”,
- „*www.ema-fashion.com*”,
- instrukcję konserwacji.

W trakcie kontroli inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sukienkę ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym

bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań normy 14682:2015-02.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowa sukienka może stwarzać zagrożenie dla użytkowników (małych dzieci) z uwagi na zastosowanie kokardy, której pętle mają obwód 10 cm. Takie rozwiązanie jest niezgodne z wymaganiami wskazanymi w punkcie 3.1.4 normy, zgodnie z którym pętle w stałych kokardach nie powinny mieć obwodu większego niż 7,5 cm.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 4 z 30 października 2017 r. - k. 14-17 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Powyższa nieprawidłowość może w określonych warunkach powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia dziecka. Podczas typowego zachowania i aktywności dziecka, np. w czasie zabawy ruchowej na placu zabaw, dziecko może zahaczyć o wystający element, co może doprowadzić do nieszczęśliwego wypadku i zranienia dziecka.

Dowód: Ocena ryzyka - k. 19 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 8 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Joannę Chaładzińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki.

Następnie, postanowieniem z 14 grudnia 2017 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sukienkę. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów sukienki ze

wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów, a także przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez sukienkę, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 8 grudnia 2017 r. - k. 10-11 akt postępowania Prezesa UOKiK; postanowienie Prezesa UOKiK z 14 grudnia 2017 r. - k. 12-17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

26 stycznia 2018 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo strony postępowania z informacją, że sukienki zostały uszyte w 2016 r. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że *„jeśli ktoś zakupił jeszcze takie w roku 2017 to były to końcówki 20-30 sztuk. W roku 2017 sukienki były szyte bez kokardek”*. Ponadto strona postępowania poinformowała o swoich problemach zdrowotnych i zwolnieniu lekarskim.

Dowód: pismo strony postępowania - k. 18 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku trudnościami w uzyskaniu od strony postępowania informacji dotyczących obrotu sukienkami, pismem z 5 lutego 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Łódzki WIIH”) z prośbą o przeprowadzenie kontroli u strony postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 lutego 2018 r. - k. 19-21 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 kwietnia 2018 r. Łódzki WIIH poinformował, że w trakcie kontroli nie stwierdzono kwestionowanych sukienek, a z oświadczenia strony i faktur sprzedaży wynika, że strona wyprodukowała łącznie 241 sukienek i sprzedała je trzem przedsiębiorcom:

- (.....),

- (.....),

- (.....). Ww. przedsiębiorcy poinformowali stronę postępowania o nieposiadaniu sukienek na stanie magazynowym, na dowód czego strona postępowania przekazała wydruk

rozmowy z przedsiębiorcą (...) przez komunikator internetowy i wydruk wiadomości SMS od przedsiębiorcy (.....).

Dowód: akta kontroli Łódzkiego WIIH - k. 22-38 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 maja 2018 r., w związku z uzyskaniem od pracownika Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej Łodzi informacji, że przedsiębiorca (.....) sprzedał konsumentom posiadane przez siebie egzemplarze sukienek po uprzednim usunięciu z nich kokard (zgodnie z oświadczeniem z 2 listopada 2017 r.), poza egzemplarzem stanowiącym próbkę rozjemczą, Prezes UOKiK zwrócił się Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o zwolnienie próbki rozjemczej w celu umożliwienia stronie postępowania podjęcia działań naprawczych. Ponadto Prezes UOKiK skierował do przedsiębiorców (..... i) pisma z prośbą o przekazanie ich oświadczeń o nieposiadaniu sukienek na stanie, a ponadto zawiadomił stronę postępowania o zwolnieniu próbki rozjemczej i poprosił o odebranie jej od przedsiębiorcy (.....) oraz podjęcie działań naprawczych i przekazanie dowodów tych działań.

Dowód: Pisma Prezesa UOKiK z 9 i 10 maja 2018 r. - k. 42-48 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismami z 16 i 28 maja 2018 r., (...) oraz (.....) oświadczyły, że nie posiadają na stanie kwestionowanych sukienek.

Dowód: Pismo przedsiębiorcy (.....) z 16 maja 2018 r. - k. 50 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo przedsiębiorcy Iwony Szatkowskiej z 28 maja 2018 r. - k. 51 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 czerwca 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że otrzymała sukienkę stanowiącą zwolnioną próbkę rozjemczą, z której usunęła stwarzającą niebezpieczeństwo kokardę. Jednocześnie strona postępowania przekazała zdjęcie poprawionej sukienki.

Dowód: Pismo strony postępowania z 15 czerwca 2018 r. wraz z załącznikiem - k. 51-52 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 czerwca 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 22 czerwca 2018 r. - k. 54 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Joanna Chaładzińska, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie wprowadziła sukienkę „EMA FASHION” z kokardą na rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na produkcie znajduje się etykieta zawierająca informację: „*FIRMA FPHU EMA 95-080 Tuszyn, ul. Łokietka 6, tel. 601 671 766*”. Ponadto, przedsiębiorca będący stroną postępowania potwierdził, że jest wytwórcą sukienki.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów,

produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sukienki „EMA FASHION” z kokardą z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowa sukienka może stwarzać zagrożenie dla użytkowników (małych dzieci) z uwagi na zastosowanie kokardy, której pętla mają obwód 10 cm, co jest niezgodne z wymaganiami wskazanymi w punkcie 3.1.4 normy, zgodnie z którym pętle w stałych kokardach nie powinny mieć obwodu większego niż 7,5 cm i może w określonych warunkach powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia dziecka. Podczas typowego zachowania i aktywności dziecka np. w czasie zabawy ruchowej na placu zabaw, dziecko może zahaczyć o wystający element (np. na placu zabaw), co może doprowadzić do nieszczęśliwego wypadku i zranienia dziecka.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie wyjaśnień strony postępowania oraz faktur sprzedaży, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wyprodukowała i wprowadziła na rynek 241 sukienek, sprzedając je trzem przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania poprawiła sukienkę stanowiącą próbkę rozjemczą zabezpieczoną przez inspektorów Inspekcji Handlowej po jej zwolnieniu

spod zabezpieczenia, bowiem na rynku nie znajdowały się inne egzemplarze produktu. Ponadto, dwóch z trzech dystrybutorów sukienki przekazało oświadczenia o nieposiadaniu tego produktu, natomiast trzeci dystrybutor usunął kokardy z posiadanych przez siebie produktów (za wyjątkiem egzemplarza stanowiącego próbkę rozjemczą) jeszcze przed wszczęciem postępowania administracyjnego.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż sukienka „EMA FASHION” z kokardą nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzająca ją na rynek przedsiębiorca Joanna Chaładzińska, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U. „EMA” Joanna Chaładzińska w Tuszynie, naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez

producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania było już wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. odzieży dla dzieci), a zatem powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa (*vide* decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/94/2016 z 25 sierpnia 2016 r.). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowanie w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży, strona postępowania powinna wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzone przez nią na rynek sukienki są produktami przeznaczonymi dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanych produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na fakturach sprzedaży sukienek, z których wynikało, że produkty były oferowane w cenie 15 zł i 30 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru przyjął, że średnia cena sprzedaży sukienki wyniosła 22,50 zł i w konsekwencji uznał, że osiągnięta przez stronę

postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 240 sztuk produktów (mając na względzie, że jeden egzemplarz sukienki został naprawiony przez stronę postępowania) stanowiła 5 400 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 2 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania ww. przepisu. Zauważyć należy, że strona nie podjęła pełnej współpracy z organem nadzoru. Postanowieniem z 14 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania, jednocześnie zwracając się o przekazanie informacji dotyczących obrotu sukienką. W odpowiedzi, strona postępowania przekazała jedynie zdawkowe informacje dotyczące liczby produktów wprowadzonych na rynek, nie przekazując dowodów podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt (np. dowodów nadania pism ze stosowną informacją do dystrybutorów produktu), a nawet nie zadeklarowała zamiaru podjęcia takich działań. Szczegółowe informacje dotyczące obrotu sukienką Prezes UOKiK uzyskał dopiero na skutek zleconej przez niego kontroli, przeprowadzonej u strony postępowania przez inspektorów Insekcji Handlowej. Ponadto, dopiero podczas przedmiotowej kontroli strona postępowania skontaktowała się z dystrybutorami sukienki – przy czym nie dokonała tego drogą mailową lub listowną, jak prosił Prezes UOKiK, ale w rozmowie telefonicznej, poprzez wiadomości SMS oraz komunikator internetowy, w związku z czym organ nadzoru, dla celów dowodowych, musiał sam wystąpić do dystrybutorów z prośbą o przekazanie pisemnych oświadczeń o nieposiadaniu sukienek na stanie. Strona postępowania nie wycofała z rynku ani nie podjęła działań naprawczych wobec wyprodukowanych przez siebie sukienek, poza jednym

egzemplarem, stanowiącym próbkę rozjemczą, zwolnioną z zabezpieczenia na wniosek Prezesa UOKiK. Należy również wziąć pod uwagę, że produkt był przeznaczony dla kategorii konsumentów podlegających szczególnej ochronie, tj. dla dzieci, a liczba produktów wprowadzonych na rynek, tj. 241 egzemplarzy, nie była znikoma. Wobec faktu, że prawie wszystkie sukienki pozostają w dalszym ciągu u konsumentów (jedynym egzemplarzem pozostającym na rynku był bowiem egzemplarz stanowiący próbkę rozjemczą), są oni w dalszym ciągu narażeni na zagrożenie stwarzane przez ten produkt, zwłaszcza, że odzież dziecięca, z której dane dziecko wyrosło, jest często przekazywana innym dzieciom, np. z rodziny lub z otoczenia znajomych, co powoduje, że liczba konsumentów narażonych na zagrożenie stwarzane przez produkt może się powiększyć. W niniejszej sprawie prawdopodobieństwo to jest tym wyższe, że dzieci nie noszą tego typu odzieży na co dzień, lecz okazjonalnie (np. święta, uroczystości), w związku z czym nie niszczy się ona tak szybko, a co za tym idzie, nadaje się do oddania, a nawet sprzedaży (np. przez internet), co również jest częstą praktyką w przypadku ubrań przeznaczonych dla dzieci. Jednocześnie, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

P o u c z e n i e:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

